N° 70. 1844.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD.

ZONDAG 16 JUNIJ.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, gelet op het besluit van Z. E. den Heere Staatsraad Gouverneur der Provincie Noord-Braband van den 1 Februarij 1844 A n°. 1 (Prov. blad n°. 14);

Brengen bij deze ter kennisse der ingezetenen, dat volgens bekomen berigt van de Districts-Commissie van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, gevestigd binnen deze stad, de gewone jaarlijksche collecte voor dat fonds zal plaats hebben op Dingsdag den 18 Junij aanstaande, met uitnoodiging op een iegelijk, om daarin naar vermogen mildelijk bij te dragen, alzoo deze heilzame instelling eene ruime deelneming allezins behoeft, ten einde alle de deelgeregtigden, zoowel van het primitieve fonds, als die uit den strijd met Belgie, en nog zoo velen die daarop reikhalzend uitzien, te kunnen ondersteunen, hetgeen anderzins bij de noodzakelijkheid tot herhaalde verkoopen van het kapitaal dier beide fondsen, en het verminderen daardoor van lieverlede der inkomsten, meer en meer bezwaarlijk worden moet.

En durven Burgemeester en Wethouders dan ook vertrouwen, dat bij deze, even als bij zoo vele andere gelegenheden, van de milddadigheid der ingezetenen ruimschoots zal mogen blijken.

BREDA, den 13. Junij 1844.

DE ROY, vt.

Ter ordonnantie van dezelven,

De Secretaris der Stad,

H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13 Junij.

De kamer der gedeputeerden beraadslaagt over de verschillende aangebodene wetten nopens de spoorwegen. Aan de orde was gisteren de discussie over den weg van Orleans naar Bordeaux, en is het eerste artikel van het daartoe strekkend ontwerp, eene som van 54 millioenen fr. voor het gedeelte tusschen Tours en Bordeaux, aangenomen. De voornaamste discussie loopt over de wijze van uitvoering der wegen, en daaromtrent is de kamer nog heden tot geen besluit gekomen.

— In den *Moniteur* van eergisteren leest men het volgend artikel:

» De Koning heeft, op voorstel van den minister van marine en kolonien, beslist, dat de Prins *van Joinville* zijne vlag als schout-bij-nacht zal hijschen op een der linieschepen van het evolutie-eskader (in de Middellandsche zee), en met dit linieschip, vergezeld van een stoom-fregat, van twee stoomschepen van mindere kracht en van verscheidene ligtere vaartuigen, op de kusten van den Staat van Marocco zal gaan kruisen.

» Z. K. H. zal binnen zeer korten tijd naar Toulon vertrekken, om het commando der scheepsmagt, bestemd om zich onder zijne bevelen te rangschikken, op zich te nemen."

Deze aankondiging heeft alhier eenigen indruk gemaakt. Aan den eenen kant blijkt daaruit, dat het oorlogsgevaar van de zijde van Marocco, naar het oordeel der Fransche regering, dreigender wordt; aan den anderen kant meent men, dat de benoeming van den Prins de Joinville, zoo kort na de uitgave van zijn geschrift over de verhouding tusschen de Fransche en Engelsche zeemagt, in Engeland weinig genoegen zal geven; en zulks te minder, omdat men daar in de dagbladen zich reeds sterk tegen eenen oorlog van Frankrijk met Marocco heeft uitgelaten.

Heden vertrekt de Prins *van Joinville* reeds naar Toulon om zijn kommandement te aanvaarden.

Prins *Hendrik* der Nederlanden, die thans met een eskader naar de Middellandsche Zee stevent, zal aldaar fransche, engelsche, spaansche en waarschijnlijk ook amerikaansche oorlogschepen aantreffen, terwijl ook een fregat en eene korvet uit Noorwegen en een zweedsch fregatschip, volgens berigten uit Christiania van den 28 Mei, de reis derwaarts zouden aanvaarden.

— De vijandelijkheden tusschen de Franschen en de Maroccanen zijn reeds werkelijk aangevangen. Nadat eenige dagen te voren eene schermutseling tusschen de ruiters, die *Abd-el-Kader* thans op de grenzen van Marocco bijeen heeft en gewapenden van aan Frankrijk onderworpene stammen had plaats gehad, is de krijgsmagt van den generaal *de Lamoricière* op het onverwachtst den 30sten Mei door 1500 à 2000 ruiters van het Maroccaansche leger, dat hij sedert eenigen tijd tegenover zich had, aangetast. De Maroccanen hebben met woede en onder een vreeselijk krijgsgeschreeuw aangevallen, doch zijn met groot verlies teruggeslagen. Het gevecht heeft niet verre van de rivier Mouilah plaats gehad, en de Maroccanen zijn, volgens den generaal *de Lamoricière*, tot dezen aanval twee uren ver op het Fransche grondgebied doorgedrongen. De grensbepaling is echter aan die zijde zeer onzeker. De teruggeslagene Maroccanen zijn naar Ouchda gevlugt. De Fransche generaal scheen zich nog te vleijen, dat de aanval tegen het bevel des keizers was geschied, en vooral het gevolg was van gebrek aan paardenvoeder onder den woesten hoop. Blijkbaar willen de Fransche bevelhebbers, zoo dit slechts eenigzins mogelijk is, eenen regtstreekschen oorlog met de Maroccanen vermijden, misschien omdat zij voor eenen opstand in Algerie zelf vreezen. Bij voortduring werden intusschen troepen naar de grenzen der provincie Oran gezonden. De maarschalk *Bugeaud*, ofschoon den 31sten Mei uit de stad Algiers vertrokken, was den 4den Junij nog niet op het tooneel van den strijd aangekomen. Men vermoedde, dat hij gedwongen was geweest, onder weg hier of daar met zijne stoomboot binnen te loopen. — Alhier heeft het gerucht geloopen van eene door den telegraaf aangekondigde, meer beslissende overwinning op de Maroccanen.

Nadere berigten uit het westelijk gedeelte van Algerie zijn heden niet ontvangen.

— Men heeft alhier het stellige berigt ontvangen, dat de Hertog *van Angoulême* den 3den Junij, des voormiddags ten 11 ure, te Goertz in Illyrie overleden is. De Hertog was den 6den Augustus 1775 geboren en is dus 69 jaren oud geworden. Hij was een zoon van Koning *Karel X* en met de dochter van Koning *Lodewijk XVI* gehuwd.

In een' brief uit Goertz wordt gemeld, dat de hertogin *van Angoulême*, na den dood van haren gemaal, zich naar een landgoed, Canale geheeten, vier uren van de stad begeven had, om aldaar tot na de begrafenis van den overleden hertog te verblijven. Van den hertog *van Bordeaux* wordt niets gemeld.

De beide legitimistische bladen, *la France* en *la Quotidienne*, zijn ter gelegenheid van den dood des hertogs *van Angoulême* met rouwranden verschenen.

— De orde der Benedictijnen heeft dezer dagen het kasteel van Bièvre voor eene som van 800,000 fr. gekocht, met voornemen, naar men zegt, om er een gesticht van opvoeding of onderwijs van te maken.

— De berigten uit Madrid tot den 7den Junij houden niet veel belangrijks; het gerucht liep dat een courier naar Barcelona was vertrokken, om het decreet van de ontbinding der cortes en de bijeenroeping van nieuwe kamers aan de koningin ter teekening over te brengen.

De koningin *Isabella II.* had bij decreet don *Fernando Munoz* tot grande van Spanje met den titel van hertog van Reanzares verheven.

NEDERLANDEN.

— Ter beurze van heden (13 Junij) waren genoteerd [illegible] 122; 3 pCt. 82,60; Nap. r. 99,60; Spanje 30½; Rom. [illegible]

ENGELAND.

LONDEN, den 12den Junij.

H. M. en haar gemaal, benevens den koning van Saksen begeven zich overmorgen naar Claremont. [illegible] in de jongste dagen verscheidene [illegible] zigtigd, en zal binnen weinige dagen [illegible] naar Schotland aanvaarden.

Z. M. de keizer van Rusland heeft Zaturdag morgen, vergezeld van den koning van Saksen en Prins *Albert*, de nieuwe gebouwen van het parlement bezigtigd en verscheiden bezoeken afgelegd. Des avonds begaf de koningin *Victoria* zich met haren gemaal en de beide gekroonde hoofden naar de Italiaansche opera, waar haar vele teekenen van verknochtheid werden gegeven.

Zondag morgen woonde de keizer de godsdienstoefening bij in de kapel der russische ambassade, legde nog verscheidene bezoeken af, en vertrok ten vijf ure, na van de koningin afscheid genomen te hebben, naar Woolwich, vergezeld van Prins *Albert* en zijnen russischen gezant. Te Woolwich nam de monarch de koninklijke dokken in oogenschouw, werd daarop, door den Prins vergezeld, naar het stoomschip *the Black Eagle* geroeid, en nog voor zeven ure was dit vaartuig reeds vertrokken en Prins *Albert* naar Londen teruggekeerd.

Gedurende het bezoek des Keizers alhier heeft hij meer dan één bewijs van zijne mildheid gegeven, waaronder de volgende behooren. Bij zijn vertrek schonk de Keizer aan de zestien voorname lords van het Huis der Koningin elk eene gouden snuifdoos, waarop een geëmailleerd portret van Hoogstdenzelven, met diamanten omzet, prijkte; de stalmeesters en kamerheeren ontvingen een gelijk geschenk, met dit onderscheid dat zich hierop het Keizerlijk naamcijfer, in brillianten gezet, bevond. Aan de drie grootofficieren van het Koninklijk Huis schonk hij dozen van massief goud, en, ten einde onder de bedienden te worden verdeeld, liet hij een aantal kleine gouden doozen, horologien en ringen, benevens de aanzienlijke som van 2000 ponden sterling, achter. Aan de vereeniging tot ondersteuning van vreemdelingen, die zich in bekrompen omstandigheden bevinden, schonk hij 1000 guineas; voor het fonds, tot oprigting van een gedenkteeken voor den grooten zeeheld *Nelson*, 500 ponden sterling, en eene gelijke som voor de gedenkzuil van den hertog van *Wellington*, welke weldra voltooid zal zijn. De jaarlijksche gift voor de wedrennen te Ascot is reeds bekend; daaromtrent is echter nader bepaald, dat de prijs in een stuk zilverwerk ter waarde van 500 ponden sterling zal bestaan, waarop zich aan de eene zijde eene voorname gebeurtenis uit de geschiedenis van Rusland vertoont, terwijl aan de andere de keizerlijke wapens zullen prijken. Onder vele andere giften deed Z. M. nog 100 guineas aan het gasthuis voor ongelukkige Duitschers toekomen en schonk het dubbel dier som om onder de armen der parochie van *St. George*, alwaar zich het hôtel der Russische Ambassade bevindt, te worden verdeeld.

Zoo lang de Keizer in Engeland vertoefde, heeft hij nooit van de voor hem gereed staande prachtige ledekanten gebruik gemaakt, maar rustte des nachts op een met stroo gevuld lederen tijk, dat op den grond gelegd was, uit hoofde Z. M. zulks voor de gezondheid dienstiger achtte.

— Sir *R. Peel* heeft, in antwoord op eene vraag van den heer *Borthwick*, in het Lagerhuis gezegd, dat de Regering onderhandsche voorstellen van don *Carlos* ontvangen had, op het huwelijk van zijnen oudsten Zoon met de Koningin van Spanje betrekkelijk, ten einde, door het geschil wegens het regt op den troon te beslissen, den vrede aan dat Land te hergeven. De opofferingen welke hij daarvoor doen wilde zou hij nader bekend maken, als hij wist dat men in zijnen voorslag treden wilde. Het Engelsch Gouvernement, zeide de eerste Minister verder, geloofde niet dat alle oorzaken van oneenigheid door dit middel zouden weggenomen zijn; maar het had den voorslag aan de Regering van Spanje medegedeeld, die de alleen bevoegde regter in deze zaak is.

Genoemd Huis heeft de motie van den heer *Ewart*, die wilde dat de regten op vreemde suikers in gelijke mate als die op de koloniale suikers verminderd zouden worden, met eene zeer groote meerderheid verworpen.

— *O'Connell* blijft dagelijks vele bezoeken ontvangen, en draagt bij die gelegenheden een zeer prachtigen fluweelen mantel en sierlijk hoofddeksel, als gaf hij vorstelijke audientien. Ook de overige staatsgevangenen leven op een zeer gemakkelijken voet, en aan de vrouwen der gehuwden onder hen is het verblijf in de gevangenis toegestaan.

Het gerucht loopt, maar is nog ver van bevestigd, dat de veroordeelden hunne poging tot appel van het vonnis zouden hebben opgegeven.

Gisteren waren genoteerd 3 pCt. consols 98 drie achtste; Ned. 2½ pCt. 61⅞; 5 pCt. 100¼; Spanje 22⅞.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 15den Junij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van ll. Donderdag is ingekomen eene missive van Z. Exc. den Minister van Kolonien, houdende eene suppletoire rekening van koloniale uitgaven.

Eenige ingekomen verzoekschriften worden naar de daartoe gestelde commissie verzonden, welke, bij monde van de heeren *Teding*, *de Jong* en *Uytwerf Sterling*, verslag uitbrengt op onderscheidene in hare handen gestelde stukken.

De voorzitter geeft kennis, dat door de afdeelingen tot rapporteurs benoemd zijn: 1°. over het ontwerp van wet der conversie, de heeren *Brouwer*, *Enschedé*, *van Akerlaken*, *de Monchy* en *Tromp*. 2°. Over het voorstel nopens het reglement van orde, de heeren *Star Busmann*, *Duymaer van Twist*, *Snouck Hurgronje*, *Bruce* en *van Dam van Isselt*; 3°. over het ontwerp van wet, regelende het batig slot der koloniale middelen, de heeren *van Rijckevorsel*, *Schooneveld*, *Faber van Riemsdijk*, *Gevers* en *Tromp*.

De centrale afdeeling brengt verslag uit: 1°. over het ontwerp van wet, tot uitlozing der Vlaamsche wateren; 2°. over dat, tot opheffing van het fonds voor den Zuidplas, en 3°. over dat, nopens het zegel van de certificaten der nationale werkelijke schuld.

De beraadslagingen over de *eerste* voordragt zullen plaats hebben, op Zaturdag, den 15 dezer, des morgens ten 11 ure; die over de *tweede* zullen nader bepaald worden; terwijl die over het *derde* ontwerp zullen plaats hebben onmiddellijk na afloop der beraadslagingen over de conversie.

Aan de orde van den dag is de verkiezing van drie candidaten voor een lid van den Hoogen Raad.

De voorzitter benoemt de heeren *Gockinga*, *van Rappard*, *van Dam van Isselt* en *Star Busmann*, om het bureau van stemming uit te maken.

Tot eersten kandidaat wordt na twee stemmingen benoemd de heer Mr. *C. H. Gockinga*, regter in de arrondissements-regtbank te Winschoten; tot tweeden kandidaat, na drie stemmingen, de heer Mr. *W. C. B. Wintgens*, raadsheer in het provinciaal hof van Zuid-Holland, en na eene vierde stemming, tot derden kandidaat, de heer Mr. *B. Wichers*, vicepresident van het provinciaal hof van Groningen.

Niets meer aan de orde zijnde, wordt de vergadering tot Zaturdag verdaagd.

— Thans is aan de Kamer overgelegd een gewijzigd ontwerp van wet, betreffende de aflossing of verwisseling van Nationale Schuld. Dit ontwerp houdt in: art. 1 en 2 zijn gebleven als in het vroeger ontwerp.

Art. 3 luidt aldus: De inschrijvingen van het Grootboek van *vijf* per cent nationale schuld, de losrenten ten laste van 's Rijks Overzeesche Bezittingen, de domeinlosrenten, rentende *vijf* ten honderd in het jaar, mitsgaders de schuldbekentenissen ten laste van het voormalig Amortisatie-Syndicaat, rentende *vier en een half* ten honderd in het jaar, zullen, op de tijdstippen en wijs door Ons te bepalen, achtereenvolgende worden afgelost, of, naar verkiezing der houders, verwisseld tegen de, krachtens art. 6 daar te stellen inschrijvingen op het na te melden Grootboek van nationale schuld, rentende *vier* ten honderd.

Art. 6, thans art. 5, luidt aldus: De gelden, voortspruitende uit de tegeldemaking, bedoeld bij art. 1, gelijk mede die, welke zullen voortspruiten uit de tegeldemaking der inschrijvingen, bedoeld bij art. 2, of wel de som van veertig millioenen guldens, vermeld onder 7°. van art. 63 van het traktaat van den 5 November 1842, welke door Belgie aan Nederland kan worden uitgekeerd, zullen worden besteed tot aflossing van de in art. 3 vermelde schulden.

Tot deze aflossing worden mede aangewezen de gelden, beschikbaar krachtens art. 16 der wet van den 6 Maart jl. (*Staatsblad n°. 14*).

Art. 9 wordt art. 8, en art. 10 wordt 9, waarin alleen deze verandering is gekomen, dat de afgeloste en ingetrokken schuldbrieven *maandelijks* ter Algemeene Rekenkamer zullen worden overgebragt.

— In de antwoorden der Regering op de aanmerkingen der afdeelingen nopens deze voordragt, wordt onder anderen gezegd: Met genoegen ontving de Regering de verklaring, dat de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal het vertrouwen koesteren, dat men zal blijven voortgaan op den weg der bezuiniging.

Ter bevestiging van de grondslagen van 's Rijks finantien, waaraan men bij dit wetsontwerp de laatste hand poogt te leggen, wordt gebiedend gevorderd een doelmatig stelsel van afsnijding van alle noodelooze uitgaven, met behoud van alles wat de waardigheid, de veiligheid en ook andere dan bloot stoffelijke belangen van den Staat vorderen, dat behouden en beschermd worden.

De Regering merkt voorts op, dat er bij de groote meerderheid der leden in de afdeelingen geen twijfel gekoesterd wordt:

1°. Omtrent de bevoegdheid der Regering om, uit krachte der wet van den 11 Maart 1837 (*Staatsblad n° 9*), de 5 per cents losrenten ten laste der Overzeesche Bezittingen af te lossen en daartoe een 4 per cents fonds ten laste derzelfde Bezittingen uit te geven; noch

2°. Omtrent de bevoegdheid der Regering, tot de aflossing van de 5 per cents losrenten ten laste der Overzeesche Bezittingen, uit de bij art. 16 der wet van den 6 Maart jl. tot aflossing van 5 per cents schulden aangewezen gelden.

Dit vaststaande, gelooft men, dat daaruit van zelf volgt de wettigheid der bepaling van art. 3 van het besluit van den 13 April jl., krachtens welke de ƒ 57 van de af te lossen 5 per cents losrenten uit dezelfde middelen zouden zijn betaald geworden, zoo de negotiatie der nieuwe 4 per cents obligatien de gelden, daartoe gevorderd, niet had opgeleverd.

Ten gevolge van de niet onaanzienlijke deelneming in geld, welke er heeft plaats gehad in de bij het besluit van den 13 April jl. opengestelde negotiatie, is de Regering buiten de noodzakelijkheid gebleven, om aan de bij het gemelde 3de artikel gedane toezegging gevolg te geven, en zou het derhalve overbodig kunnen geacht worden, de wettigheid van dezen maatregel, welke niet is uitgevoerd, te onderzoeken.

Intusschen stelt de Regering te veel prijs op de overtuiging, welke bij de Staten-Generaal, zoowel als bij de Natie, moet berusten, dat zij niet buiten de wet handelt, om niet kortelijk de gronden van hare beschouwing van het geopperde vraagstuk toe te lichten.

De Regering was bevoegd, uit de bij art. 16 der wet van den 6 Maart jl. daartoe bestemde gelden, geheel of gedeeltelijk af te lossen de 5 per cents losrenten Oost; eene groote meerderheid der leden in de afdeelingen stemt dit toe. De vraag wordt dus, of de betaling van de bedoelde *f* 57 per *f* 1000 afgeloste 5 per cents losrenten niet was eene gedeeltelijke aflossing van die effecten.

De toestemmende beantwoording van die vraag kan niet twijfelachtig zijn.

De houder van 5 per cents losrenten, welke in dit geval verkeerde, ontving *f* 1000 aflossing en werd betaald voor *f* 943 in een nieuw 4 per cents fonds, dat voor 94$\frac{3}{10}$ per cent werd uitgegeven, en in *f* 57 welke tot aflossing van 5 per cent besteed werden.

De Regering vermogt, wanneer de houders daarin toestemden, de 5 per cents losrenten evenzeer bij gedeelten van *f* 57 ieder, als bij deelen van *f* 1000 aflossen. Het eerste zou ten gevolge der bedoelde negotiatie hebben plaats gehad, indien er noodzakelijkheid had bestaan, *f* 57 per aandeel te nemen uit de opbrengst der vrijwillige leening, vastgesteld bij de wet van den 6 Maart jl.

Men hoopt, dat deze gronden zullen mogen strekken tot overtuiging van die leden, bij welke omtrent de bevoegdheid der Regering tot het maken der bepaling, vervat in het bedoelde art. 3 van het besluit van den 13 April, twijfelingen waren gerezen.

De geopperde bedenkingen omtrent het niet hooren van den Raad van State schijnt te moeten verdwijnen door de opmerking, dat het hier niet geldt eenen algemeenen maatregel van inwendig bestuur van den Staat, maar eene daad van beheer, strekkende tot uitvoering van de wet.

Omtrent het raadzame van den in deze paragraaf behandelden maatregel heeft de Regering in de memorie van toelichting hare gronden van beschouwing ontwikkeld.

Die gronden worden in het voorloopig verslag niet tegengesproken. De uitkomsten en de koop der prijzen van onze staatsschuld bevestigen die meer en meer.

Onstaatkundig schijnt de maatregel niet genoemd te kunnen worden, daar het vertrouwen, dat tusschen de Staten-Generaal en de Regering op eene zoo gelukkige wijs bestaat, niet beter van de zijde der Regering kon bevestigd worden, dan door een gedrag harerzijds gehouden, hetwelk bewijst, dat zij, bij het nemen van dezen of genen maatregel, alleen het belang van den Staat voor oogen heeft; dat zij van iedere bevoegdheid, haar door de wet gegeven, gebruik maakt, om dat belang te bevorderen, en aan iedere verpligting, haar door de wet opgelegd, voldoet.

De natie kan niet, gelijk men vermeent, dat ligtelijk het geval zou zijn, door dezen maatregel tot het denkbeeld worden gebragt, dat de geldmiddelen van den Staat bij besluiten konden worden geregeld.

Alleen dan kan de Regering dit doen, wanneer zoodanige regeling door de wet is vrijgelaten, of wanneer de wet eene bepaling heeft gemaakt, welke de Regering verpligt is uit te voeren.

De vrees, dat men door de voorgestelde verwisseling een' krachtigen hefboom uit handen zou geven, om den aangenomen maatregel van conversie spoedig en zeker te doen gelukken, wordt door de Regering niet gekoesterd.

Het is hier de plaats niet, om de juiste kracht ter bevordering eener conversie van staatsschulden te bepalen, welke kan uitgeoefend worden door een' hefboom van geld, verkregen door den kort vooralgaanden verkoop van andere staatsschulden. Dit echter is zeker, dat de conversie onzer tot hooge renten loopende staatsschulden door geenen krachtiger hefboom kan bevorderd worden, dan door de rijzing van 2½ per cents schuld.

Wat zal het gevolg zijn der voorgestelde alternative wetsbepaling? Van de aangebodene gelegenheid tot verwisseling zal door de houders der 2½ per cents nationale schuld gebruik gemaakt worden of niet.

In het laatste geval zal de bij het wetsontwerp gevraagde bevoegdheid geene gevolgen nalaten; daarover kan dus te dezer plaatse gezwegen worden; in het eerste geval echter is het te verwachten, dat de 2½ per cents Nederlandsche schuld eene rijzing zal ondergaan, welke niet alleen, gelijk gezien is, zeer gunstig zal werken op den voor het overige der Belgische schuld te verkrijgen koopprijs, maar bovendien den conversie-maatregel ten sterkste zal bevorderen.

Bij dat alles zullen zij, die met de Regering van oordeel zijn, dat op het welslagen der voorgestelde maatregelen de prijzen der 2½ per cents schuld van grooten invloed kunnen zijn, niet uit het oog verliezen, dat, bijaldien de gelegenheid tot verwisseling van schuld in de wet niet zijnde opgenomen, het geval zich mogt voordoen, dat eenige houders van 2½ per cents Nederlandsche schuld verlangden 2½ per cents Belgische te erlangen, en tot dat einde alzoo eerstgemelde schuld moesten inkoopen, het gevolg zou zijn, dat de 2½ per cents Nederlandsche schuld, zoo al geenen teruggang dan toch zeker eenen stilstand in den prijs zou ondergaan, welke hoogst schadelijk zou werken.

— Onder de door de commissie voor de verzoekschriften in de zitting van ll. Donderdag uitgebragte verslagen, was ook dat op het verzoek van den heer *A. J. Bouwens*, wijnkooper, wonende te Breda, die zich bij de kamer beklaagd had over de onevenredigheid welke hier ter plaatse bestaat bij den omslag eener stedelijke belasting. Die onevenredigheid was zoo groot, dat wegens het eene pand 7, wegens het ander 63½ ten honderd van de wegens diezelfde panden verschuldigde rijksgrondbelasting wordt geheven. De adressant heeft zich in den jare 1840 met verzoek om redres in dezen vervoegd tot het stedelijk bestuur, en ten antwoord bekomen, dat eene commissie ter herziening werkzaam was. Twee jaren later heeft hij zich met anderen gewend tot Gedeputeerde Staten van Noord-Braband, welke in een daarop genomen besluit deze belasting hebben voorgesteld als eene last op de huizen van onderen rustende, met welken dezelve verkregen zijn, en de adressanten behoudens afwachting van nadere beschikking, in geval van wijziging in den grondslag, voor 's hands hebben afgewezen. Daarop heeft hij van den Koning de vernietiging van den grondslag verzocht, waarnaar deze belasting wordt omgeslagen. Thans trachtte de adressant te betoogen, dat er ten deze overtreding van de grondwet, door het verleenen van privilegiën in belasting plaats vindt, en verlangde door U Edel Mogenden de besluiten van onwaarde te hebben verklaard, uit kracht van welke de belasting wordt geheven.

De Commissie was van oordeel, dat het onderwerpelijk verzoek geheel buiten den kring van de attributiën de Vergadering gelegen is, als behoorende de kennisneming daarvan aan plaatselijke en provinciale besturen, en wat betreft de executie aan de regterlijke magt, en heeft dus voorgesteld, om met opzigt tot dit adres over te gaan tot de orde van den dag, met welke conclusie de kamer zich vereenigd heeft.

— De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft, op voorstel van hare commissie tot de verzoekschriften, onder anderen besloten, dat de aan haar toegezonden wordende verzoekschriften niet meer ter tafel zullen worden gebragt, wanneer dezelve niet op behoorlijk gezegeld papier geschreven, of van een certificaat van onvermogen vergezeld zijn.

— De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn tegen Donderdag, den 20sten dezer, bijeengeroepen.

— Uit 's Hage schrijft men nog van den 13den:

»Z. M. de Keizer van Rusland heeft aan den Burgemeester dezer Residentie doen ter hand stellen, eene som van vier honderd dukaten, om uit te deelen aan de behoeftigen van hier en elders, die zich bij request tot Z. M. den Keizer hadden gewend, en voorts aan de armen dezer stad.

»Verder verneemt men, dat Z. M. de Keizer van Rusland, bij zijn verblijf alhier, de volgende ridderorden verleend heeft: Aan den graaf *van der Duyn van Maasdam*, opper-hofmaarschalk, de St. Alexander Newsky orde; aan den baron *van Doorn van West Capelle*, grootmeester van het Huis der Koningin, de orde van den Witten Arend; aan den minister van oorlog, den luitenant-generaal *List*, de orde van den Witten Arend; aan den vice-admiraal *Rijk*, minister van marine, de orde van St. Anna, 1ste klasse, in diamanten; aan den luitenant-generaal *de la Sarraz*, minister van buitenlandsche zaken, de St. Anna-orde, 1ste klasse; aan den generaal-majoor *Evers*, de orde van St. Stanislas, 1ste klasse; aan den baron *van Groenstins*, intendant der paleizen, de orde van St. Anna, 2de klasse, in diamanten; aan den kolonel *Voet*, de orde van St. Anna, 2de klasse, met de Kroon; aan den kolonel *Buckner*, de orde van St. Stanislas der 2de klasse, met de Kroon; aan den kolonel *Storm de Grave*, de orde van St. Anna, 2de klasse, met de Kroon; aan den kolonel *Verheye*, de orde van St. Stanislas, 2de klasse, met de Kroon; aan de majoors *Akersloot van Houten* en *Akerlaken*, de St. Stanislas-orde, 2de klasse; aan den kapitein *Crommelin*, de St. Wladimir-orde, 4de klasse; aan den kapitein ter zee *Ver-Huell*, de St. Wladimir-orde, 3de klasse; aan den kolonel baron *van Coehoorn*, de St. Anna-orde, 2de klasse; aan den majoor *Merkes*, St. Anna-orde, 2de klasse, met de Kroon; aan de kapiteins baron *van der Capellen* en *Heemskerk*, de St. Wladimir-orde, 4de klasse (de laatste vier officieren zijn adjudanten des Konings), aan de luitenants *de Vos van Steenwijk*, *Schmidt von Altenstadt*, *Musquetier*, graaf *Wyrbert van Wassenaar*, *van Panhuys* en *Speyaert van Woerden*, de St. Anna-orde, 3de klasse; allen ordonnans-officieren des Konings.

»Voorts heeft het Z. M. den Keizer behaagd, den baron *von Maltitz*, minister van Rusland bij ons Hof, met de St. Anna-orde 1ste klasse te begiftigen; den heer *de Beck*, eersten secretaris der Russische legatie, met de St. Anna-orde 2de klasse, en den baron *de Nicolai*, tweeden gezantschaps-secretaris, tot kamerheer te verheffen.

»Z. M. onze Koning heeft de volgende decoratien verleend; aan graaf *Orloff* het commandeurskruis der Militaire Willems-orde; aan den adjudant-generaal van den Keizer, *Adlersberg*, het grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw; aan den staatsraad in werkelijke dienst, *Reinhold*, den adjudant vorst *Wassilichikoff*, en den 2den kapitein *Adlersberg*, adjudant van den Grootvorst-troonopvolger, het kommandeurskruis der orde van den Nederlandschen Leeuw; aan den staatsraad *von Peicker*, het kommandeurskruis van de Eikenkroon, en aan den Staatsraad honorair *Kirilin*, het ridderkruis der orde van de Eikenkroon.

»De werklieden aan 's Rijks werf te Rotterdam hebben van wege den Keizer, eene gratificatie van 300 dukaten bekomen, zijnde aan den eersten opziger van gemelde werf een gouden horlogie vereerd.

»Overigens heeft Z. M. de Keizer niet, gelijk Hoogsdezelve eerst voornemens was, over Rotterdam, met eene stoomboot, die daartoe gereed lag, maar om den meesten spoed, over Utrecht en Arnhem, waar hij gisteren morgen doortrok, de terugreis naar zijne Staten aangenomen.

»Men verneemt, dat aan de groote schilderij, voorstellende 's *Konings inhuldiging te Amsterdam*, hier ter stede thans de laatste hand gelegd wordt. De heer *N. Pieneman* heeft dezelve, eenige dagen geleden, op last des Konings, aan het Paleis laten brengen, alwaar Z. M. haar aan den Keizer van Rusland heeft vertoond, die over dat schilderstuk Hoogstdeszelfs bijzondere tevredenheid aan den heer *Pieneman* heeft gelieven te kennen te geven. Ten gevolge van het verzoek, door onderscheidene personen daartoe gedaan, zal deze schilderij, gedurende 14 dagen, te rekenen van Maandag den 17den dezer, zigtbaar zijn in eene der zalen van de Teeken-academie alhier, van 12 tot 4 ure, tegen betaling van 25 centen. De opbrengst van deze tentoonstelling zal besteed worden tot een bij het stedelijk bestuur bekend weldadig doeleinde.»

— Bij besluit van den 12den dezer heeft Z. M. vergunning verleend aan den kapt.-luit. ter zee *Bolken*, de luitenants *Andreae*, *Kemper*, *Groll*, den schrijver en victualie-meester *Uhlenbeck* en den sergeant *Kuntz*, tot het aannemen en dragen der hun door Z. M. den Keizer van Rusland geschonkene Russische orden.

— Bij besluit van Z. M. is de heer *P. S. L. van Wickevoort Crommelin*, thans militie-commissaris in het derde district van Noord-Holland in dezelfde hoedanigheid, in de provincie Zuid-Holland (ressort 's Gravenhage) overgeplaatst, en tot militie commissaris in Noord-Holland benoemd den met rang van luit.-kolonel gepensioneerde majoor *L. J. Barre* van het werfdepôt te Harderwijk.

HH. KK. HH. Prins en Prinses *Frederik* der Nederlanden zijn den 8sten dezer te Berlijn aangekomen.

Z. Exc. de minister van financiën heeft door middel der *Staats-Courant* bekend gemaakt dat vrouwe *E. Ingwerssen*, weduwe van wijlen den 2den luitenant *H. J. Andriessen*, te Haarlem, doende eene bijdrage van ƒ 50 ten behoeve van 's Schatkist heeft gedaan, te voldoen door middel van inhouding op haar pensioen, en dat ten gevolge van dit vaderlandslievend aanbod reeds over het eerste kwartaal 1844 eene som van ƒ 6,25 in 's Rijks schatkist is overgestort.

Uit Utrecht schrijft men van den 13den Mei:

»Bij sententie, op heden bij het Hoog Militair Geregtshof uitgesproken, zijn de heeren *E. J. van Lidth de Jeude*, 2de luitenant bij het 1ste regement lansiers, *W. J. Knoop*, kapitein van de infanterie, en *A. J. Pels Rijcken*, 2de luitenant van het 2de regement dragonders, schuldig verklaard ter zake van het tweegevecht, waarin de Hoogleeraar *J. H. van Bolhuis* het leven heeft verloren.

»Eerstgenoemd officier is daarbij, als schuldig aan vrijwilligen manslag met verzachtende omstandigheden, veroordeeld tot eene correctionele gevangenisstraf voor den tijd van vijf jaren; de beide andere officieren zijn, als medepligtig aan dien manslag, met verzachtende omstandigheden, veroordeeld tot eene correctionele gevangenisstraf, ieder voor den tijd van drie jaren."

Per AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren werden, Ongezet. N. W. S. 2½ pCt. 61⅛ een zestiende; Nieuwe 3 pCt. 75¼, 75, ¼; 5 pCt. 100 zeven zest.; Syndic. 4½ pCt. 99⅛, 99; dito 3½ pCt. 87¼; Handelm. 142; O. Indië 5 pCt. 100 een zest.; 4 pCt. 95, 94 15/16; Rijn Spoorweg 104¼, 103½; Ardoins 21 dertien zest.; dito Coupons 25½, 26; 3 pCt. 34⅝; Fransche (uitgest.) 16 dert. zest. ⅞; Passive 6; Portug. te L. 46⅝; Rusland 5 pCt. 99¾, ⅝; Eng. Bl. Gr. 11⅝; Onbep. dito 11⅝, negen zest.

GETROUWD:

T. GROENEVELD,
1e Luitenant bij het 8e Reg. Inf.

EN

J. H. M. HOOREMAN.

BERGEN-OP-ZOOM, 14 Junij 1844.

Eenige Kennisgeving.

*** Heden ontving ik de treurige tijding, dat mijn veelgeliefde Zoon, W. H. MANSFELDT, op den 21. November 1843 te *Curaçao* in den jeugdigen leeftijd van slechts 26 jaren is overleden.

BREDA,
12 Junij 1844.

Wed. MANSFELDT,
Geb. E. H. F. VAN RAPPARD.

*** In den jare een duizend acht honderd vier en veertig, den veertienden Junij.

Ten verzoeke van CATHARINA ELISABETH DACHERT, Breister, wonende te *Breda*, Echtgenoot van JOSEPH GRUELS, stellende tot Procureur Mr. FRANCISCUS JOHANNES JESPERS, Advokaat, Procureur bij de Arrondissements-Regtbank te *Breda*, en aldaar wonende in de Karnemelkstraat, Wijk B, Nº. 140.

En uit kracht van het Verlof door de gemelde Regtbank aan de Requirante verleend, bij Vonnis van den veertienden Mei achttien honderd vier en veertig, behoorlijk geregistreerd, met vroegere vergunning om ten deze kosteloos te procederen.

Heb ik ondergeteekende JOHANNES CORNELIS VEERMAN, gepatenteerd Deurwaarder bij de gezegde Regtbank, te *Breda* woonachtig, ten derden male

Gedagvaard

gemelden JOSEPH GRUELS, laatst gewoond hebbende te *Breda*, thans afwezig, om te verschijnen op Dingsdag den vier en twintigsten September dezes jaars achttien honderd vier en veertig, des voormiddags ten tien ure, ter audientie der genoemde Regtbank, zitting houdende in het Paleis van Justitie in de Katerstraat te *Breda*.

Omme

Naardemaal de Gedaagde op den zevenden Junij des jaars achttien honderd dertig, en alzoo sedert meer dan tien jaren zijne woonplaats heeft verlaten, zonder dat eenige tijding van zijn leven of dood is ingekomen.

Naardemaal krachtens Art. 549 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, de Requirante als achtergebleven Echtgenoot, na drie vruchtelooze oproepingen van den Gedaagde, kan worden toegelaten, tot een ander huwelijk over te gaan.

Mitsdien hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen te doen blijken; zullende bij niet opkomst van den Gedaagde, daarvan worden verzocht acte, met vergunning aan de Requirante om een ander huwelijk aan te gaan.

Afschrift van dit Exploit heb ik Deurwaarder aangeplakt zoo aan de voorname deur der vergaderplaats der Arrondissements-Regtbank, als aan het Stadhuis te *Breda*, en een derde afschrift gelaten aan den Edelachtbaren Heer Officier van Justitie bij de gemelde Regtbank, te zijnen woonhuize te *Breda*, sprekende met Zijn Edel Achtbare zelven, die het origineel heeft gevisseerd. De kosten zijn en debet twee Gulden vijf en vijftig Cents.

Gezien:
B. L. MAARSCHALK.

J. C. VEERMAN Jz.,
Deurwaarder.

Nº. 858. En debet geregistreerd te *Breda*, den veertienden Junij achttien honderd vier en veertig, deel twintig, folio vier en zeventig, recto vak vijf en zes, houdende een half blad, geen renvooijen. Gereserveerd voor regt tachtig Cents, uitmakende met de 38 Opcenten een Gulden tien en een halve Cent.

De Ontvanger,
J. SPOOR.

*** Die vermeenen volgens de Wet Erfgenamen bij versterf te zijn van vaderszijde van WILLEM DE SNOO, op den 18. Mei 1844 zonder descendenten of ascendenten, en zonder broeders of zusters of afkomelingen van dezelve te hebben nagelaten, te *Moerdijk* overleden, Zoon van DANIEL DE SNOO en van MARIA PLEYSIER, adresseren zich met overlegging van daartoe strekkende kennelijke bewijzen, vóór of op den 1sten Augustus 1844, met *franco*-brieven, aan den Heer CORNELIS HUYZER te *Oost-* en *West-Barendrecht*, mede naaste Erfgenaam bij versterf van denzelven WILLEM DE SNOO, van moederszijde, of ten Kantore van den Notaris J. J. DE RAADT aldaar.

193ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

De Wed. F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, alleen gekwalificeerde Kollectrice der Koninklijke Nederlandsche Loterij te *Breda*, heeft, ten Kantore van BROESE & COMP., verkrijgbaar gesteld: HEELE en GEDEELTEN van LOTEN in *Huur* en *Koop*, volgens onderstaande *Prijs-Courant*.

EERSTE KLASSE.

Waarvan de Trekking begint op Maandag 1. Julij 1844 te 's HAGE.

HUUR.		KOOP.	
1e Klasse.			
Heel Lot	ƒ 4,00.	Heel Lot	ƒ 69,00.
Half Lot	– 2,00.	Half Lot	– 34,50.
Vijfde Lot	– 0,80.	Vijfde Lot	– 13,80.
Tiende Lot	– 0,40.	Tiende Lot	– 6,90.
		Twint. Lot	– 3,45.

AANBESTEDING VAN STEENKOLEN.

De Raad van Administratie der Koninklijke Militaire Akademie, te BREDA, zal op Zaturdag den 29. Junij 1844, des middags ten 12 ure, aan de minst inschrijvenden AANBESTEDEN:

De LEVERANCIE van de benoodigde hoeveelheid STEENKOLEN, voor het Wintersaizoen van 1844–1845, beloopende ongeveer 20,000 Ned. Ponden *Engelsche* HAARD- en 2500 Mudden *Luiksche* GRUISKOLEN, van de beste qualiteit, waarvan de Monsters, alsmede de Voorwaarden van Aanbesteding, aan voornoemde Akademie bezigtigd, en de verzegelde Inschrijvings-Billetten, tot den dag der Aanbesteding, in eene daartoe bestemde Bus kunnen gestoken worden.

BREDA, den 7. Junij 1844.

DOMEINGOEDEREN

VAN

Z. K. H. PRINS FREDERIK DER *NEDERLANDEN*.

RENTAMBT ZWALUWEN.

VERPACHTING DER

ZAAD-, VLAS- EN GARST-TIENDEN,

onder de HOOGE en LAGE ZWALUWE.

De RENTMEESTER der Domeingoederen van Z. K. H. Prins FREDERIK der *Nederlanden*, te *Zwaluwen*, zal, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, ten overstaan van den Notaris A. VAN DER POEST CLEMENT, op *Donderdag den 27. Junij 1844*, des morgens ten *tien ure*, aan den meestbiedenden of eerstmijnenden, bij winning van strijkgeld,

VERPACHTEN:

In de Kerk op de Hooge Zwaluwe,

De ZAAD-, VLAS- en GARST-TIENDEN van de geheele Jurisdictie van de *Hooge* en *Lage Zwaluwe*, voor den Oogst des jaars 1844.

De Conditiën van Verpachting zijn ten Kantore van den Rentmeester voormeld, alsmede ten Kantore van den bovengenoemden Notaris, te lezen, dagelijks (except des Zondags), des voormiddags.

ZWALUWE, den 14. Junij 1844.

De Rentmeester voornoemd,
J. G. BECKING.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.